

Estació

Lluïsa Cunillé

Font: <https://www.revistapausa.cat/text-teatral/estacio/>

A Xavier Albertí, amb respecte i admiració

(Nit que amenaça pluja, nit de lluna plena.

Una vella estació de tren amb un gran rellotge espatllat al vestíbul i un quiosc obert que oferta en lloc preferent diaris a punt de caducar i revistes pornogràfiques intemporals en racons més discrets.

D'algun restaurant proper a l'estació arriben aromes de cuina marinera i de més enllà encara música amb aires tropicals.

El CAP D'ESTACIÓ anuncia en eco pels altaveus el pas imminent d'un tren sense parada per la via 1 andana principal.

A la cantina de l'estació la VIATGERA ESTRANGERA, que porta posades unes vistoses sabates blaves, demana amb aire contrariat dos whiskys al CAMBRER sota la mirada irònica del VIATGER ESTRANGER que, assegut a la barra, mossega la llimona del seu gintònic.

En un racó hi ha un televisor encès sense veu on fan la pel·lícula «*Scaramouche*», i d'un altre racó penja una gàbia d'ocell buida.

De la màquina escurabutxaques cauen unes quantes monedes que l'HOME GRAN recull una a una mentre rondina entre dents «Qui té l'ase fa el preu».

De sobte el CAMBRER darrere la barra trepitja un escarabat i comença a xiular la cançó: «*Baby, it's cold outside*».

El CAP D'ESTACIÓ torna a anunciar en eco pels altaveus el pas imminent d'un tren sense parada per la via 1 andana principal.

L'HOME 1 amb un grapat de globus a la mà s'acosta a les vies del tren mentre la DONA 1, carregada de rímel i pintada com un cotxe, es mou endavant i enrere asseguda en un banc, com si es gronxés en un balancí.

Una mica més enllà, dins una cabina de fotos automàtica, un NOI crida: «Ah, ets *une femme fatale*!», i a continuació es disparen quatre flaixos de llum.

«*Le cadavre exquis boira le vin nouveau*», es llegeix en una paret al pas del tren sense parada, i immediatament després una ràfega de vent s'enduu lluny el barret nou del VIATGER 1 i fa sonar una vella campana rovellada.

Dels lavabos se sent una veu que diu: «Amb aquesta forma de besar només pots ser tu. Ets tu?». I una altra veu que diu: «*Between myself and myself*».

El CAP D'ESTACIÓ anuncia en eco pels altaveus l'arribada del proper tren procedent de París amb destinació València per la via 1 andana principal.

Al costat d'una paperera plena de brossa, a la penombra, el JOVE s'ajup per lligar-se els cordons de les sabates, i de genolls encara, sense aixecar-se, descorda els pantalons i practica una fel·lació a l'HOME 2 que duu unes crosses i barboteja amb els ulls tancats: «Això és un escàndol...»

La VIATGERA 2, embarassada, sota un fanal, fa ganxet i canta fluix: «*Yo he nacido muy chiquita y nací muy avispada y nací muy graciosa y nací muy desgraciada*» mentre un NEN, al seu costat, juga amb un io-io i mira el tren procedent de París amb destinació València que s'atura a l'estació.

Tothom a l'andana principal s'acosta a la via 1 i espera uns moments que s'obrin les portes dels sis vagons.

De sobte, el CAP D'ESTACIÓ pels altaveus diu en eco: «*Eine kleine moment bitte!*» i, malgrat que les portes dels sis vagons ja són obertes, ningú no puja ni baixa del tren.)